

آرتروز چیست؟

آرتروز یک بیماری مفصلی است. نام های دیگر آرتروز عبارتند از: اوستئوآرتروز ، اوستوآرتریت و بیماری دژنراتیو مفصلی. آرتروز شایعترین بیماری مفصلی است. در آرتروز ، اشکال اصلی در غضروف مفصلی است که دچار سائیدگی و تخریب می شود.

آرتروز در چه سنی دیده می شود؟

علائم آرتروز معمولاً بعد از ۴۰ سالگی دیده می شود. هرچه سن بالاتر رود، شیوع آرتروز زیادتر می شود. این بیماری در زنان بیشتر از مردان دیده می شود. آرتروز در تمام نقاط دنیا و در تمام نژادها ، بعنوان یک بیماری شایع مفصلی وجود دارد.

نشانه های آرتروز چیست؟

آرتروز یک بیماری مزمن است که در طول سالها ایجاد می شود و علائم آن نیز معمولاً به آهستگی شروع و بتدریج بیشتر می شود. در اوایل بیماری ، بیمار اول صبح که از خواب بیدار می شود متوجه خشکی مختصر مفصل برای چند دقیقه می شود که با شروع فعالیت این ناراحتی از بین می رود. این علامت بعد از نشستن طولانی نیز ممکن است احساس شود. اگر بیماری به پیشرفت خود ادامه دهد، در مفاصل مبتلا در زمان فعالیت درد پیدا می شود که با استراحت کردن از بین می رود. بیمار متوجه می شود که قادر نیست بعضی از کارها را با سرعت انجام دهد، مانند کار با دست ها یا راه رفتن تند و بالا و پائین رفتن از پله ها. این علائم ممکن است خودبخود از بین بروند ومدتی بعد دوباره ظاهر شوند. با پیشرفت بیماری، معمولاً علائم بیشتر شده و بتدریج دائمی می شود. بعضی از بیماران متوجه صداهای غیرطبیعی در مفاصل مبتلا می گردند که در موقع حرکت مفصلی احساس می شود. درمفصل زانو گاهی علائم بطور ناگهانی به شکل ورم و جمع شدن مایع در مفصل پیدا می شود. این گونه علائم بعد از یک فعالیت نسبتاً شدید مانند راه رفتن طولانی و بالا رفتن از تعداد زیادی پله ، بوجود می آید.

کدام مفاصل به آرتروز مبتلا می شوند؟

مفاصل زانو، ران (هیپ)، انگشتان دست، شست پا و ستون فقرات شایعترین مفصلی هستند که به آرتروز مبتلا می شوند.

علل پیدایش آرتروز چیست؟

عوامل متعددی در بروز آرتروز نقش دارند از جمله: وراثت ، چاقی ، صدمات قبلی مفصل ، استفاده بیش از حد از مفصل.

درمان آرتروز چیست؟

آرتروز هنوز علاج قطعی ندارد، ولی می توان علائم آن را کنترل کرده، تا اندازه زیادی از پیشرفت آن جلوگیری و عملکرد مفصل را بهبود بخشید. اهداف درمان در آرتروز عبارتند از : تسکین درد، بهبود عملکرد مفصل، حفظ کیفیت زندگی.

درمان آرتروز شامل درمان های غیردارویی و دارویی می باشد. همه بیماران مبتلا به آرتروز ، همیشه احتیاج به دارو ندارند. یک بیمار ممکن است در بعضی مراحل بیماری احتیاج به دارو داشته ، و در بعضی اوقات هم نیازی به مصرف دارو نداشته باشد. درمان های غیر دارویی عبارتند از: کنیروا وزن، پرهیز از فشار آوردن بیش از حد به مفصل و ورزش برای تقویت عضلات اطراف مفصل.

داروهائی که در آرتروز مصرف می شوند عبارتند از: مسکن ها ، داروهای ضدالتهابی ، تزریق داخل مفصلی کورتون ، تزریق داخل مفصلی هیالورونان و گلوکوزآمین (اثر آن اثبات نشده است).

برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت زیر مراجعه کنید